

¿INDEPENDENCIA? SIEMPRE, PERO ¿DE QUIÉN?

Nosotrxs lxs libertarixs anhelamos nuestra independencia de esa casta política corrupta y cobarde, que se esconde en sus escaños del Congreso, Senado y asientos del Gobierno. Muchos de ellos son descendientes de aquellos militares golpistas, que asesinaron a sangre y fuego a lo mejor del pueblo ibérico que pudo llegar a tocar la libertad con sus manos.

También queremos nuestra independencia de estos desgraciados mercenarios vestidos de Guardia Civil y arrancados de sus tierras y traídos a Barcelona, para meterlos en un berenjenal del que no saben cómo podrán salir. Mientras sus jefes se apoltronan allá en la Meseta a verlas venir, lejos de cualquier peligro.

Por supuesto queremos nuestra independencia de estos Mossos que asesinaron, entre otrxs, a sangre fría a Juan Andrés Benítez, vecino del Raval, mientras gritaba pidiendo clemencia, y que apalean al pueblo catalán como en la represión de Can Vies, que hemos de recordar como ejemplo de lucha y determinación que acabó en una gran victoria.

También queremos nuestra independencia de esos policías sanguinarios que intentaron arrasar la resistencia de Gamonal y que fueron a por lana y salieron trasquilados.

Nuestra independencia también es necesaria de esa caterva de jueces fascistas , que defienden a sus amos , al Estado y al Capital y que ocupan el Tribunal Superior de Justicia de Catalunya, la Audiencia nacional, el Supremo y por supuesto las momias trasnochadas del Tribunal Constitucional, que nadie sabe para qué sirven y que no se creen ni a ellos mismos.

También necesitamos nuestra independencia de estos políticos catalanes que entraron en el Parlament en helicóptero cual Batman convergent o Supermán sociata y que han intentado que lxs encausadx del Parlament paguen con cárcel su osadía de gritarles que “Ningú ens representa” y que sobran en esta sociedad.

También queremos independizarnos de un Ajuntament que permite y tolera los narcopisos del Raval, la espiral de locura de los alquileres imposibles, el destierro de la población autóctona y su sustitución por los turistas que dejan pasta, son dóciles, no okupan y vuelven a sus países.

Y faltaría más que no nos quisiéramos independizar de la Iglesia Pederasta Católica. Esa sí que es una Institución peligrosa y parásita. Su negocio está en lxs niñxs. Por cientos de miles lxs adoctrinan, les vacían las mentes y se las entrega al empresario en forma de trabajador/a dócil y sumisx para que lx pueda explotar mejor, con esos trabajos precarios y esos salarios de miseria. Esos curas y monjas son los que acumulan la mayor bolsa de propiedad privada del país. No pagan un euro de impuestos y a ellos nunca les rozan los recortes que padece el pueblo.

Nuestro deseo también es poder independizarnos de los empresarios, a los cuales ya les va bien el estado de cosas actual. Han multiplicado sus beneficios con la excusa de una crisis inventada, pero que han hecho repercutir en las espaldas de lxs más pobres de la sociedad y aprovechando la coyuntura, faltaría más, la Banca que como siempre ha obtenido sus réditos, ha desahuciado a millones y ha vuelto a la senda de los grandes beneficios con la complicidad de los Gobiernos.

Independicémonos de esa cultura patriarcal, tradicional catalana que hunde sus raíces en los marcados roles de género de la “Pubilla” y el “Hereu” reproducidos por algunos aclamados grupos del “rock català”.

Por último diremos que en la calle nos veremos, en la calle estaremos, ojalá que detrás de las Barricadas. Pero no para dar claveles a los herederos de Intxaurre. Que les pregunten a los cientos de abertzales que llevaron de visita a sus mazmorras y salas de tortura de muchos de esos cuarteles de la Guardia Civil. ¿A ver quién les lleva clavelitos? Eso solo se les puede ocurrir a los hijos de la pequeña burguesía y burguesía catalana formados como “escolanets” en Montserrat o en los Caputxins de Sarrià o en tantos otros sitios. Ve a ofrecer florecitas a los torturadores que verás el garrotazo que te devuelven en cuanto puedan.

Habrà que salir a la calle para cerrar el paso a la represión, a los farsantes y a los fascistas. Por otro lado y desde siempre la calle ha sido uno de nuestros hàbitats naturales y ahí esperamos encontraros a todxs, compañerxs.

Contra todos los estados, el patriarcado y la explotación.

Solidaridad con lxs represaliadxs por luchar contra la explotación social y obrera.

POR LA REVOLUCIÓN SOCIAL – POR LA ANARQUIA

CNT Catalunya

INDEPENDÈNCIA? SEMPRE, PERÒ DE QUI?

Nosaltres, les llibertàries anhelem la nostra independència d'aquesta casta política corrupta i covarda, que s'amaga en els seus escons del Congrés, Senat i seients del Govern. Molts d'ells són descendents d'aquells militars colpistes, que van assassinar a sang i foc al millor del poble ibèric que va poder arribar a tocar la llibertat amb les seves mans.

També volem la nostra independència d'aquests mossos que van assassinar, entre d'altres, a sang freda a Juan Andrés Benítez, veí del Raval, mentre cridava demanant clemència, i que, apallissen al poble català com a la repressió de Can Vies, que hem de recordar com a exemple de lluita i determinació que va acabar en una gran victòria.

També volem la nostra independència d'aquells policies sanguinaris que van intentar arrasar la resistència de Gamonal i que van anar a per llana i van sortir-ne esquilats.

La nostra independència també és necessària d'aquesta caterva de jutges feixistes, que defensen als seus amos, a l'estat i al capital i que ocupen el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, l'Audiència nacional, el Suprem i per suposat les mòries anacròniques del Tribunal

Constitucional que ningú sap per a què serveixen i que no es creuen ni a ells mateixos.

També necessitem la nostra independència d'aquests polítics catalans que van entrar al Parlament en helicòpter qual Batman convergent o Superman sociata i que han intentat que les encausades del Parlament paguin amb presó la seva gosadia de crida'ls-hi que "ningú ens representa" i que sobren en aquesta societat.

També ens volem independitzar d'un Ajuntament que permet i tolera els narcopisos del Raval, l'espiral de bogeria dels lloguers impossibles, el desterrament de la població autòctona i la seva substitució pels turistes que deixen pasta, són dòcils, no okupen i tornen als seus països.

I faltaria més que no ens volguéssim independitzar de l'església pederasta catòlica. Aquesta sí que és una institució perillosa i paràsita. El seu negoci està en els/les nens/es. Per cents de milers els adoctrinen, els buiden les ments i se'ls entrega a l'empresari en forma de treballador/a dòcil i submís/a per a que la pugui explotar millor, amb aquelles feines precàries i aquells salaris de misèria. Aquells capellans i monges són els que acumulen la major borsa de propietat privada del país. No paguen ni un euro d'impostos i a ells mai els esgarrapen les retallades que pateix el poble.

El nostre desig també es poder independitzar-nos dels empresaris, als quals ja els hi està bé l'estat de les coses actual. Han multiplicat els seus beneficis amb l'excusa d'una crisi inventada, però que han fet repercutir a les espatlles dels més pobres de la societat i aprofitant la conjuntura, faltaria més; la banca que, com sempre, ha obtingut els seus rèdits, ha desnonat a milions i ha tornat a la senda dels grans beneficis amb la complicitat dels governs.

Independitzem-nos d'aquella cultura patriarcal tradicional catalana que enfonsa les seves arrels en els marcats rols de gènere de la Pubilla i l'Hereu reproduïts per alguns aclamats grups del rock català.

Per últim, direm que ens veurem als carrers, allà hi serem, tant de bo que darrera de les Barricades. Però no per donar clavells als hereus d'Intxaurrondo. Que els ho preguntin als centenars d'abertzales als que van portar de visita a les seves masmorres i sales de tortura de moltes d'aquelles casernes de la Guardia Civil. A veure qui els porta clavellets? Això tan sols se'ls pot acudir als fills de la petita burgesia i burgesia catalana formats com escolanets a

Montserrat o bé als caputxins de Sarrià o a tants d'altres llocs. Ves a oferir floretes als torturadors, que veuràs la garrotada que et tornen en quan tinguin l'oportunitat.

S'haurà de sortir als carrers per barrar el pas a la repressió, als farsants i als feixistes. D'altra banda, i des de sempre, els carrers han estat un dels nostres hàbitats naturals i allà esperem trobar-nos totes, companyes.

Contra tots els estats, el patriarcat i l'explotació.

Solidaritat amb les represaliades per lluitar contra l'explotació social i obrera.

PER LA REVOLUCIÓ SOCIAL – PER L'ANARQUIA

CNT Catalunya